

Ane piratari jarriak

I

Zer da beldurra? Zer da denbora?
Zer, kimioa tantaka?
Zure ohea barku bihurtu
belak zabaldu ta hanka!
Koloretako zapia jantzi,
lotu egurrezko hanka,
tira sokari, igo mastara,
eman haizeari branka...
mundu berrien bila joan zaigu
maitasunaren pirata.

ANDONI OTAMENDI

IV

Ez gara hezur, ez gara mami:
ura gara, soilik ura!
nola aingurak labaintzen diren
itsasoetan barrura.
Bi begi beltzak bi amu dira
bi galdera, bi lotura
esanak sare; izana, berun
irribarrea, aingura...
gure bihotzen hondoa jo du
eta bertan geratu da.

II

Eskuak hoztu, oinak isildu,
kolorez hustu azala;
ilea hosto gorri bihurtu
zainetan sua doala;
aho morean hortz zartatuak,
betazpitan itzala...
Ta bat-batean irrifar batek
irentsi du ospitala...
Munduarekin halere pozik
baldin bazeunde bezala.

V

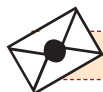
Orain bandera haizetan dago,
orain hautsi da anfora;
itsasontziak ihes egin du
zeruertzetik kanpora.
Hautsi zaizkigu ordulariak,
traidore bat da denbora!
Zure izena oihukatzen dut
olatuen erritmora...
ta pentsatzen dut nire pirata
irribarrez egongo da.

III

Aita ta ama ohe ertzean
esertzen zirenerako
oinekin ezin ta begiekin
egiten zenuen salto.
Bi ezpain ertzak gora begira:
ilbehera gau beltzerako,
haurrak sehaska bat eraiki du
bere gurasoentzako...
irribarrea kulunkatzea
errazagoa delako.

VI

Irribarre bat dut ezpainetan
itsasoari kantari;
irribarre bat dut ezpainetan
ta begietan Kantauri;
irribarre bat ipini diot
malko gazi bakoitzari;
irribarre bat ausardiari,
minari, maitasunari...
Zenbat irrifar zor dizkiogun
zure irribarreari.

DOINUA: Itsasoari begira.

Bidali zure sortak bertsoak@argia.com helbidera. Aukeratuak orri honetan argitaratuko ditugu.